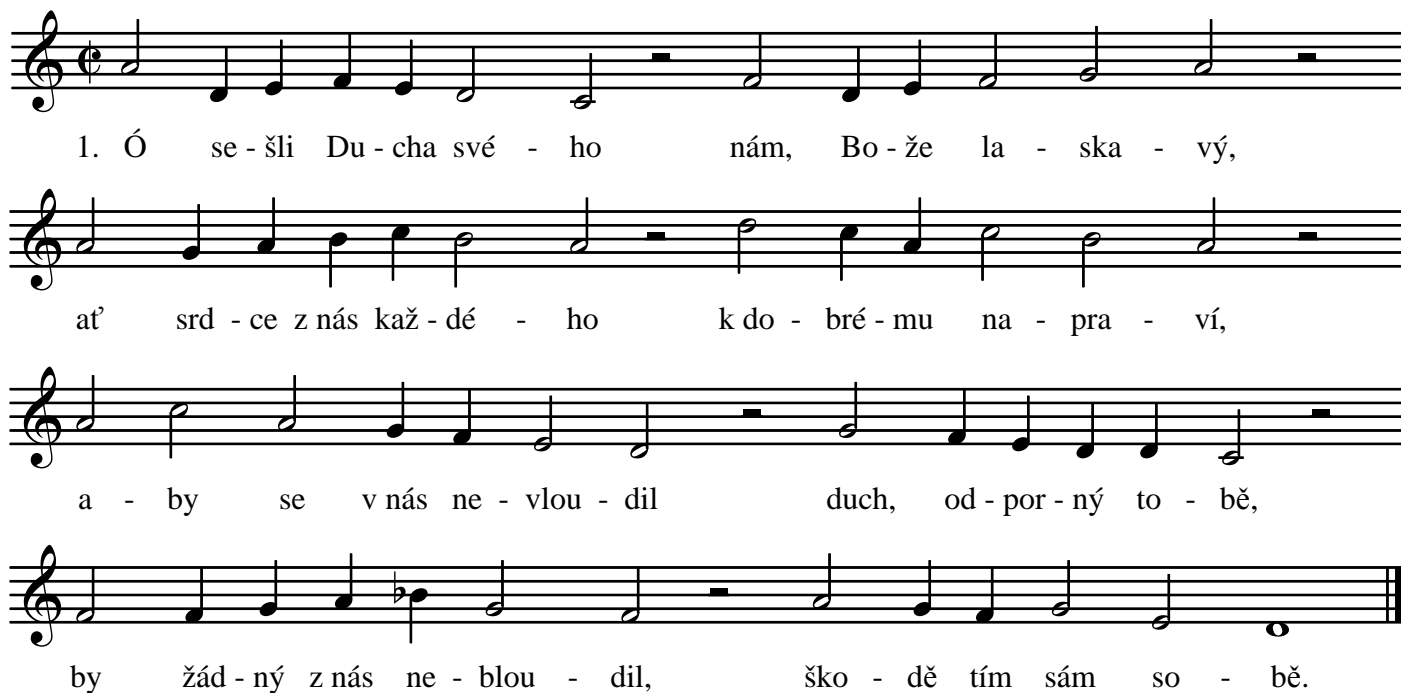

PÍSEŇ 0364

Ó sešli Ducha svého

Ženeva 1551

1. Ó se - šli Du - cha své - ho nám, Bo - že la - ska - vý,
ať srd - ce z nás kaž - dé - ho k do - bré - mu na - pra - ví,
a - by se v nás ne - vlou - dil duch, od - por - ný to - bě,
by žád - ný z nás ne - blou - dil, ško - dě tím sám so - bě.

2. Tvůj Duch ať jest našeho ducha posvětitel
a srdce z nás každého jasný osvětitel,
ať nás učí moudrosti, jež pochází z nebe,
bychom se vši možnostmi milovali tebe.
3. Tvůj Duch ať nás uvodí v pravdu milou tobě,
ať žádný z nás neškodí lží a zlostí sobě;
dar rozumu zdravého když nám ráčils dáti,
pomoz ho ke cti tvého jména užívati.
4. Mysl naši osvěcuj světlem Ducha svého,
jím též mocně potěšuj bídou sevřeného;
ve dnech utrpení dej důvěru a stálost,
srdce čisté uchovej, rozhojňuj svou milost.
5. Když pak posléz odvoláš věrné svoje k sobě,
Duch tvůj svatý siliž nás v teskné smrti mdlobě.
Uděl v boji posledním víry, statečnosti,
a po boji vítězném přijmi na věčnosti.

J.A.Komenský 1659